

Όσον αφορά το βάσιμο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του βασικού κανονισμού⁽¹⁾ και διττώς σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς το δίκαιο του ΠΟΕ.

- α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον βασικό κανονισμό κρίνοντας ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού εφαρμόζει τόσο το άρθρο 9.2 όσο και το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Αφενός, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή δεν αφορά το ζήτημα της δειγματοληψίας. Αφετέρου, το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ εφαρμόζεται με τα άρθρα 17 και 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και όχι με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.
- β. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «προμηθευτής» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Από τη λογική και την εν γένει οικονομία του άρθρου 9, παράγραφος 5, προκύπτει ότι προμηθευτής μπορεί να είναι μόνο μια «πηγή που έχει διαπιστωθεί ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενεί ζημία». Πάντως, δεδομένου ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί δεν είχαν τιμή εξαγωγής, δεν ήταν δυνατόν να καταλογιστούν σε αυτούς πρακτικές ντάμπινγκ. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τους εν λόγω παραγωγούς ως «προμηθευτές» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ.
- γ. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «ανέφικτο» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι στηρίχθηκε, αφενός, σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, στην έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου στην υπόθεση ΕΚ — Συνδετήρες⁽²⁾. Η έκθεση αυτή αφορά μόνο το άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, εξετάζει τον όρο «ανέφικτο» μόνο σε σχέση με την κατάσταση και τη μεταχείριση που το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει για εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς. Επομένως, το δευτεροβάθμιο όργανο δεν έδωσε ερμηνεία του όρου «ανέφικτο» δυνάμει να μεταφερθεί στην παρούσα δίκη, η οποία δεν αφορά εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις κρίνοντας ότι ήταν «εφικτός» ο υπολογισμός των επιμέρους δασμών. Μια κατάσταση όπου οι παραγωγοί βιοαιθανόλης έχουν μόνο εγχώρια τιμή, και όχι τιμή εξαγωγής, σαφώς καθιστά ανέφικτο και αδύνατο τον καθορισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η δε Επιτροπή δικαιούται να καθορίσει ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα.

⁽¹⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).

⁽³⁾ Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα — ΑΒ-2011-2 — Έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου, WT/DS397/AB/R («ΕΚ — Συνδετήρες, WT/DS397/AB/R»)

Αναίρεση που άσκησε στις 20 Αυγούστου 2016 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 9 Ιουνίου 2016 στην υπόθεση T-277/13: Marquis Energy LLC κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-466/16 P)

(2016/C 402/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίων: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Boelaert και N. Tuominen, δικηγόροι)

Έτεροι διάδικοι: Marquis Energy LLC, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ePURE και de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol

Αιτήματα

Το αναρρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Ιουνίου 2016, η οποία κοινοποιήθηκε στο Συμβούλιο στις 10 Ιουνίου 2016, στην υπόθεση T-277/13, Marquis Energy κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης·

- να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως του προσβληθέντος κανονισμού ⁽¹⁾ την οποία είχε ασκήσει η Marquis Energy·
- να καταδικάσει τη Marquis Energy στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην ανααιρετική διαδικασία.

Επικουρικώς,

- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο·
- σε περίπτωση αναπομπής στο Γενικό Δικαστήριο, να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα τόσο στον πρώτο βαθμό όσο και στην ανααιρετική διαδικασία.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την αίτηση αναρέσεως, το Συμβούλιο ζητεί από το Δικαστήριο να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση για τους ακόλουθους λόγους:

Οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου περί του παραδεκτού της προσφυγής, και ιδίως οι κρίσεις του ως προς το ότι ο προσβληθείς κανονισμός αφορούσε άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες, είναι νομικώς εσφαλμένες.

α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι για τη διαπίστωση του άμεσου επηρεασμού αρκεί ότι η προσφεύγουσα είναι παραγωγός βιοαιθανόλης. Πάντως, αυτή η διαπίστωση περί του άμεσου επηρεασμού δεν συνάδει με πάγια νομολογία η οποία απορρίπτει τον άμεσο επηρεασμό όταν αυτός έχει ως έρεισμα αμιγώς οικονομικές συνέπειες.

β. Δεύτερον, δεν είναι σαφές κατά ποιον τρόπο ο προσβληθείς κανονισμός θα μπορούσε να επηρεάσει αισθητά τη θέση της προσφεύγουσας στην αγορά απλώς και μόνον επειδή η προσφεύγουσα πώλησε τη βιοαιθανόλη της σε εγχώριους εμπόρους/ παρασκευαστές μειγμάτων, οι οποίοι στη συνέχεια τη μεταπώλησαν στην εγχώρια αγορά ή την εξήγαγαν σε σημαντικές ποσότητες στην Ένωση, πριν από την επιβολή δασμών. Για να δειχθεί αισθητός επηρεασμός της θέσεώς της στην αγορά λόγω της επιβολής των δασμών, η προσφεύγουσα έπρεπε να αποδείξει, τουλάχιστον, τις συνέπειες που οι δασμοί είχαν στο επίπεδο των εισαγωγών στην Ένωση κατόπιν της επιβολής των δασμών αντιντάμπινγκ. Πάντως, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία συναφώς, η δε ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει οποιαδήποτε διαπίστωση σχετικά με το σημείο αυτό. Τούτο συνιστά, αφενός, πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή του κριτηρίου του ατομικού επηρεασμού και, αφετέρου, έλλειψη αιτιολογίας.

Όσον αφορά το βάσιμο της προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς την ερμηνεία του βασικού κανονισμού ⁽²⁾ και διττώς σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς το δίκαιο του ΠΟΕ.

α. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον βασικό κανονισμό κρίνοντας ότι το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού εφαρμόζει τόσο το άρθρο 9.2 όσο και το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Αφενός, όπως προκύπτει από το γράμμα του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η διάταξη αυτή δεν αφορά το ζήτημα της δειγματοληψίας. Αφετέρου, το άρθρο 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ εφαρμόζεται με τα άρθρα 17 και 9, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού και όχι με το άρθρο 9, παράγραφος 5, του εν λόγω κανονισμού.

β. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «προμηθευτής» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Από τη λογική και την εν γένει οικονομία του άρθρου 9, παράγραφος 5, προκύπτει ότι προμηθευτής μπορεί να είναι μόνο μια «πηγή που έχει διαπιστωθεί ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ και προξενεί ζημία». Πάντως, δεδομένου ότι οι Αμερικανοί παραγωγοί δεν είχαν τιμή εξαγωγής, δεν ήταν δυνατόν να καταλογιστούν σε αυτούς πρακτικές ντάμπινγκ. Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο χαρακτηρίζοντας τους εν λόγω παραγωγούς ως «προμηθευτές» κατά την έννοια του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ.

γ. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένα ερμήνευσε τον όρο «ανέφικτο» που χρησιμοποιείται στο άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και στο άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ, δεδομένου ότι στηρίχθηκε, αφενός, σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 6.10 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, στην έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου στην υπόθεση ΕΚ — Συνδετήρες ⁽³⁾. Η έκθεση αυτή αφορά μόνο το άρθρο 9.2 της Συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, κατά συνέπεια, εξετάζει τον όρο «ανέφικτο» μόνο σε σχέση με την κατάσταση και τη μεταχείριση που το άρθρο 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει για εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς. Επομένως, το δευτεροβάθμιο όργανο δεν έδωσε ερμηνεία του όρου «ανέφικτο» δυνάμει να μεταφερθεί στην παρούσα δίκη, η οποία δεν αφορά εξαγωγείς χώρας χωρίς οικονομία αγοράς.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε ανακριβείς πραγματικές διαπιστώσεις κρίνοντας ότι ήταν «εφικτός» ο υπολογισμός των επιμέρους δασμών. Μια κατάσταση όπου οι παραγωγοί βιοαιθανόλης έχουν μόνο εγχώρια τιμή, και όχι τιμή εξαγωγής, σαφώς καθιστά ανέφικτο και αδύνατο τον καθορισμό ατομικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η δε Επιτροπή δικαιούται να καθορίσει ενιαίο περιθώριο ντάμπινγκ σε εθνική κλίμακα.

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 157/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βιοαιθανόλης, καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (ΕΕ L 49, σ. 10).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51).
- (³) Ευρωπαϊκές Κοινότητες — Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα από την Κίνα — AB-2011-2 — Έκθεση του δευτεροβάθμιου οργάνου, WT/DS397/AB/R («ΕΚ — Συνδετήρες, WT/DS397/AB/R»)